

vedtagne lovforslag ikke var medtaget en bestemmelse, som fandtes i det i 1953-54 fremsatte lovforslag, hvorefter kredsen af de bogføringspligtige virksomheder kunne udvides ved kgl. anordning.

Selve lovforslaget gennemgik under behandlingen i folketinget kun mindre ændringer; derimod blev det *udkast til bekendtgørelse* om bogføringspligtens omfang og indhold, der var knyttet som bilag til det fremsatte lovforslag, gennemgået grundigt i det nedsatte *udvalg*, der efter forhandlinger med *handelsministeren* enedes med denne om en ændret formulering, hvilken som bilag optoges i den af udvalget afgivne betænkning, der i øvrigt indeholdt en udførlig redegørelse for de foretagne ændringer.

Lovforslaget blev ved 3. *behandling* vedtaget enstemmigt.

95. Lov om ændringer i konkursloven. (Handelsminister *Philip*). [A. sp. 1555. C. sp. 963].

Fremsat skriftligt $^{15}/_1$ (F. sp. 1990). 1. beh. $^{22}/_1$ (F. sp. 2137). Partiernes ordførere: Brodthagen, Thisted Knudsen, H. K. Sørensen, Baunsgaard, Niels Andersen og Lynnerup Nielsen. Henvist til samme udvalg som forslag til bogføringslov. Betænkning (B. sp. 945) afgivet $^6/_5$. 2. beh. $^{12}/_5$ (F. sp. 4635). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsetænkning (B. sp. 1021) afgivet $^{14}/_5$. 3. beh. $^{21}/_5$ (F. sp. 4883). *Loven stadfæstet 5. juni 1959.* (Lovt. nr. 179).

Loven har følgende indhold:

§ 1.

I lov nr. 51 af 25. marts 1872 om konkurs samt om nogle forandringer i de gældende bestemmelser om pant og eksekution sker følgende ændringer:

Til § 43.

Paragraffen affattes således:

„Når nogen, som efter lovgivningen er forpligtet til at føre forretningsbøger eller for ikke længere end 1 år siden har udøvet virksomhed med sådan forpligtelse, har standset sine betalinger, har enhver fordringshaver, så længe standsningen med betalingen varer, ret til at forlange skyldnerens bo taget under konkursbehandling, uden at han behøver at føre andet eller videre bevis for skyldnerens insolvens.“